

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

O datorie.

(*) Publicăm la alt loc al foii noastre o știre ce ne vine — din Orăștie — despre noue ilegalități săvârșite de oamenii stăpânirii ungurești, o nouă dovadă, că se fac toate cele neiertate, numai ca Românii să poată fi scoși din congregațiuni.

Îndoeală nu mai încap: stăpânirea nu voește, ca Românii să-și valideze și ei drepturile constituționale, nu voește mai ales ca dreptul electoral să ajungă la valoare și între naționalități.

Este deci consecuent: după-ce pe unii ne-a scos din parlament, ear' pe alții ne-a împedat să intrăm menținând o lege excepțională în contra noastră, acum că am făcut încercări mari să intrăm cați se poate de mulți în congregațiuni, stăpânirea ungurească face tot ce poate numai ca să ne scoată și de pe la comitate.

Și totuși aceeași stăpânire ne acuză grav, că sîntem renitenți, că desconsiderăm maiestatea constituționalismului nevoind să participăm la alegerile parlamentare.

Face — cu alte cuvinte — o crimă din pasivitatea noastră.

Cele-ce se petrec însă zi cu zi la alegerile de tot soiul în statul ungar, dau tot mai multă dreptate celor-ce au inaugurat pasivitatea. În adevăr, ar fi fost o cheltueală zadarnică de forță, dacă ne mistuim cu alegerile.

Ear' teroarea ce se începuse atunci contra alegătorilor români, ar fi fost și mai mare, a devenit un sistem pe care-l simț și Ungurii. Probă cele întâmplate mai ieri alaltăieri la alegerile dietale parțiale din Giralt și Stompa.

Cu toate acestea, în comitate lupta trebuie purtată înainte. În cercurile electorale, unde comisiile de verificare au invalidat pe aleșii români, la alegerile ce se vor face, trebuie să luptăm cu puteri îndoite încă.

Teranii nostri, massa cea mare a alegătorilor numai astfel vor pute fi ținuți calzi, numai astfel îi vom pute obține la disciplina, fără care un partid rămâne numai o simplă numire.

Ear' cei, cari au pătruns în congregațiune, să se organizeze cât

mai grabnic. Să facă un club central și filiale prin provincie. Să desvleue în congregațiune toate ticăloșiile pe cari le săvârșesc agenții stăpânirii.

Constatăm de altfel cu plăcere, că în unele locuri s'au și pus la lucru. Astfel în comitatul Aradului, de unde tocmai azi primim o știre despre activitatea ce o desfășoară fruntașii români.

Pretutindeni așa se se lupte și stăpânirea va înceta ea să-și mai bată joc de alegătorii români.

Respectul, ca și dreptul, numai prin luptă înverșunată se poate câștiga.

Alegerile în congregație preocupă și pe opoziția maghiară. Aceasta mai ales din cauza a tot felul de manopere ce de pretutindeni se semnalează în sarcina fișanilor. Românii nostri să fie și ei cu ochii în patru.

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 5 Decembrie a fost liniștită, monotona. Discuția asupra indemnității, pusă la ordinea zilei, nu a luat dimensiuni mari ca de altă-dată. Reprezentanții opoziției au protestat fără patimă, numai din obicei, din datorință, sau cum am zice parlamentar: din principiu! Se zice, că opozițiunea a fost informată și asigurată, că indemnitatea nu se va abusa pentru alegerile noue din partea guvernului. În contra indemnității pentru cartalul prim al anului 1896, au vorbit deputații Bujanovics, Péchy Tamás, Komjáthy Béla și în sfârșit Kossuth Ferencz.

Kossuth nu poate vota pentru indemnitate din motiv, că se apropie timpul, în care acest guvern voește a lega din nou interesele economice ale Ungariei pe 10 ani cu interesele Austriei. Lui tare îi este teamă, că precum atunci reprezentanții Austriei și-au ris în punni, tot astfel vor face și acum. Oratorul asigură, că pactul economic cu Austria nu promovează interesele Ungariei, fiind Ungaria un stat agricol, până când Austria este stat industrial. Altcum indemnitatea nu se votează guvernului, ci statului.

Majoritatea casei votează indemnitatea. Până aci liniștea!

La sfârșit însă face deputatul Hock János o interpelație în chestiunea alegerii de deputat în Giralt, comitatul Sáros.

Interpelației i-a premers o vorbire foarte drastică, menită de a desvleue sistemul de guvernare a lui Bánffy, din care extragem următoarele: „O putem zice cu adevărat, „nulla dies sine linea”, fie-are zi își are evenimentele sale, scandalele sale electorale, căci

de când conduce Bánffy carma Ungariei, vieța publică poartă timbrul abuzurilor și a forței violente, care cu un cinism necomparabil crează starea excepțională. Nu este zi, în care să nu auzim de noue scandale!“

Cu astfel de cuvinte, sub continuele aplauze ale opoziției, își sfârșește apoi vorbirea făcându-și interpelația, în care întreabă pe ministrul de interne, că are cunoștință despre abuzurile ce se fac în cercul electoral Giralt pentru alegerea de deputat, abuzuri cari țin-tesc din capul locului a despoia opoziția de posibilitatea reușirii“.

Ministrul a promis a face cercetările de lipsă și a-i răspunde apoi în merit.

Alegerile în România.

Referitor la alegerile de Senat „Timpul“, ziar conservator, scrie în numărul seu de Vineri (6 Decembrie) următoarele:

„Vorbind ieri de rezultatul probabil al alegerilor, am zis, că guvernamentalii actuali vor dobândi majorități zdrobitoare și am expus cauzele, cari ne îndreptătesc a emite această prevedere.“

„Cele petrecute ieri cu prilegiul alegerii la primul colegiu de Senat au întrecut însă toate așteptările noastre. Din șezeci de scaune senatoriale, pentru cari s'a făcut alegerea, opozițiunea n'a isbitit a dobândi decât unul. Se poate dar' zice până acum, că guvernul colectivist are aproape unanimitatea în Senat. Este de prevăzut, că alegerea colegiului al doilea nu va schimba într'un mod simțitor acest rezultat“.

Ear' „Epoca“, alt ziar conservator, scrie:

„Zua de ieri a fost o zi mare pentru partidul guvernamental. După-ce a venit la putere înarmat cu milostenia Suveranului, ea-l acum căpătuit și cu încrederea... nu putem zice a națiunii, dar' a unei cincimi din națiune, a colegiului I. de Senat.“

„Ei, bine, cetitorule, am căzut. Și am căzut... așa cum ne așteptam.“

„Pentru-ce te sperii? Limbagiul adevărului să fie el așa de neobișnuit în presa de partid?“

„Noi am căzut pentru-că era logic să cădem. Un corp electoral vechiu, încercat, curșios, și încă nu ne-ar fi votat în împrejurările noue, create de venirea liberalilor la cârmă“.

Victoria cea mare a guvernului nu este însă în acest fapt, ci în numărul mare de voturi ce au obținut candidații liberali față de cei conservatori.

Astfel la București, candidații liberali dnii D. Sturdza și prințul D. Ghica au avut câte 1128 voturi față de 186 voturi ce au primit candidații conservatori. La Braila dl Sturdza, prim-ministru și S tăt escu, ministru de justiție au avut câte 171 voturi, ear' candidații conservatori 56. La Craiova candidații liberali 337, cei conservatori 137. La Călărași liberalul P. Grădișteanu a avut 104 voturi, față de 51, cât a primit fostul ministru conservator Marghiloman. La Iași liberalii au avut 200 voturi, conservatorii 107. La Ploiești P. S. Aurelian, liberal, a avut 204 voturi față de conservatorul G. Cantacuzino, fostul președinte al Senatului, care a întrunit 141 voturi. La R.-Vilcea, liberalul Simulescu a întrunit 131 voturi, față de fostul ministru conservator Al. Lahovary, care a avut numai 35 voturi. La Teleorman liberalii au avut câte 110 voturi contra 64 voturi date dlui general M a n u, fost președinte al Camerei conservatoare. La Vaslui (unde se alegea totdeauna dl Carp) liberalul Lupașcu a întrunit 46 voturi contra 29 date dlui P. P. Carp. La Giurgiu liberalul Cristopol a întrunit 109 voturi contra 39 date dlui Al. Lahovary, fost ministru conservator.

La colegiul al doilea de Senat victoria e și mai mare pentru liberali.

Au reușit 49 liberali, ear' conservatorii pretutindeni au căzut.

La București de pildă candidații liberali au reușit cu 1253 voturi contra 59 ale conservatorilor.

Între alții a căzut și G. Panu, care în col. I. de Fălciu a avut numai 26 voturi, ear' la col. II. de Iași a avut 156 voturi față de 276 voturi ale liberalului Mărzescu.

În mai multe locuri opoziția s'a și abținut de altfel.

Azi sînt alegerile pentru col. I. de Camera.

Între cei aleși la col. II. de Senat sînt la Galați dl V. A. Urechia cu 237 voturi, ear' conservatorii au avut numai 41 voturi și la Buzeu dl St. Periețeanu - Buzeu cu 291 voturi contra 60 ale conservatorului Sibiceanu.

Au întrunit, peste tot, la col. I. de Senat:

Liberalii . . . 8774 voturi
Conservatorii 3188 „

La colegiul al II-lea de Senat:

Liberalii . . . 14118 voturi
Conservatorii 1914 „

Tinerimea activă.

„Studentul trebuie să aibă idealuri, cugete sublim și o ființă deamă, ce-l ridică peste nivelul grijilor zilnice și îi dă forță și curaj, per aspera ad astra!“

Dr. Theobald Ziegler: „Der deutsche student“

Tinerimea română trăește azi vremuri frumoase. Aceste vremuri, această poziție deamă și-a dobândit-o în mare parte ea însăși prin propria-i muncă, prin propriul entuziasm. De mult de tot a clocotit în sinul acestei tinerimi, de mult, a încolțit în acest câmp, ce trebuia cultivat, până-ce și-a făcut cale sentimental, a isbucnit entuziasmul de care pline erau inimile tuturor, entuziasmul de a munci pe toate căile pentru poporul din care face parte.

Acest sentiment numai de curând a isbucnit, numai de curând s'a arătat în tinerime trează conștiința, trează pe toată linia.

Au fost tineri iubitori de muncă și până acum, tineri zeloși a căror activitate fertiliză și azi încă, cărora așa zicând avem să le mulțumim tot ce are astăzi tinerimea, — și trebuie să ne mirăm, cum acei tineri, cari cu greutate aproape de neînviș aveau să lupte, totuși au lăsat frumoase monumente a activității lor!

Eată ce ne deosebește pe noi de generațiunile din trecut și ce mă îndreptățește să afirm, că trăim frumoase vremuri: Acei tineri erau de tot izolați, entuziasmul lor marginit la un cerc mai restrîns, la noi însă focul acesta viu și sfînt, ce îndeamnă la lucrare, este general.

Azi nu mai vorbim deci de tineri muncitori singuratici, ci de un corp compact cu fibre sănătoase, de tinerime. Și i-a trebuit mult timp acestui corp până-ce s'a cristalisat, ca și ori-cărui alt cristal; dată format însă, trebuie să ne nisum a ni-l susține integru!

Tinerimea este un organ în organismul poporului, din care face parte. Tinerimea română este un sănătos organ al poporului seu în urma rolului, ce însăși și-a creat constrînsă moralicește de forța împrejurărilor. Ea își are în virtutea conștiinței sale voinele sale tari manifestate deja cu diferite privilegii, voine cari constituiesc așa zicând programul tinerimii, prin care ea voește a influența asupra vieții poporului român.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Scara.

Am găsit-o ieri în prun,
Dar' — să nu grăbiți ocară!
I am luat în pripă scara.
Ea mă 'njură: „Ești nebun?
Pune scara!“
„Dacă 'njuri, eu n'o mai pun!“

Mai la urmă, pe-un cuvânt:
Să se lase sărutată
De-atâtea-ori deodată
Căți fuștei la scară sînt.
Sărutată —
Lăudat fi, Tată sfânt!

„Unsprezece“, spune ea;
Eu zic „bine“, pe credință:
Doar' o fi avînd știință,
Scara căți fuștei avea.
Pe credință —
Asta e perzarea mea!

Si-o sărut mereu-mereu:
Ori ce-ați spune, ori ce-ați face,
Nu știu cum, dar' mie-mi place
Să sărut — așa sînt eu!
Ori ce-ați face,
Doar' e dat de Dumnezeu!

Dar' te uită! Azi mă duc.
Pe la ei, și eată scara!
Vrînd să pun la cale țeara,
N'am de lucru și m'apuc
Să 'ntorc scara,
Și când colo, stau năuc!

Dau să număr la fuștei.
Uite-ți, frate, doisprezece!
Și-un cuțit prin piept îmi trece
Împlântat de mîna ei!
Doisprezece,
Iacă-mi moartea, dragii mei!

A greșit, îmi spuneți voi?
Cum de n'a greșit să spue
Treisprezece? Să mai sue,
Nu să-mi facă mai vr'o doi!
Nu să-mi spue,
Că e Mercuri când e Joi!

Zici că poate n'a știut
Când vorbia din prun cu mine?
Dar' i-a numărât ea bine
Scorbîndu-i și-a tăcut!
Nu de mine,
Mi-e de dînsa, ce-a făcut!

M'a scurtat așa, știind!
Dacă-i fire mincinoasă,
Ce folos e că-i frumoasă?
Maica mea, auzi! S'o prind
Mincinoasă!
N'o mai cred, s'o vîd murind!

G. Coșbuc.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriot.

Tradus de I. E. Prodan.

(Urmare).

Din momentul în care Laurenția văzuse pe Havier devenind palid și tremurînd sub privirea bărbatului seu, ea nu mai păstrase decât dispreț pentru acel lamentabil amoz și, din acel moment, admirarea ei pentru Germanin i se născuse. Idolul dintru început adorat se sfîrșise; dar, în același timp, un Dumnezeu mai imosant se înălțase în același loc pe un pedestal cu totul nou, ca în evoluțiunile mitologiei antice. Sângele rece de care Germanin dase dovadă, modul în care știuse să-și învingă mânia, sîlbateca mărăție cu care el concediașe pe culpabilul și mariniția superbă cu care tractase pe Laurenția, toate aceste atinșeri puternice pe tinăra femeie. Departe de a-l afla acum ridicol, căuta la el cu un fel de temere gingașe, care este începutul amorului. Nepoleitura aprigului vîntător avea însăși în ochii sei o aspră culoare de realitate, pe care ea o afla mai frumoasă decât toate sentimentalitățile romane cu cari își împoporasă odinioară imaginațiunea. Ea era stăpînită de acest om puternic și suferea crudel, fiindcă l-a ofensat.

A se rehabilita în inima bărbatului seu îi era unica dorință. Dar' cum să ajungă a-l convinge și a se de-vinovați? Cum să distrugă prejudițiile lui Germanin, când toate

aparențele erau contra ei și, când acela, care ar fi putut pleda cauza sa, când însuși Hiacint o ținea în băneală?... Ea voi cel puțin să arete celor doi frați, că nu era femeia frivolă, cum o presupuneau, și că putea să se facă tot atât de serioasă, tot atât de economică bună ca și mătusa Lenette. Lăsa să se întredacă în amănutele menagiului prin Catinca; casa fu ținută cu o strictă economie și, ca în vremile bune de odinioară, cei doi Barbuni își aflară rufe în rîndeală și veșmintele de iarnă și de vară gata la timpul seu. Câte-odată se închidea în odaia sa, față în față cu pastelul mătusei Lenette și se ruga de chipul șters al bătranei fețe să-i inspire mijloacele prin cari să recucerească pe Germanin; dar' trăsurile feței defunctei rămăneau sarbede și necompatimitoare și severii ei ochi cenușii păreau a zice nefericitei penitente: „N'am încredere!“

Într-o zi, scormonind printr'o masă de scris închisă dela moartea mătusei, află un registru scris cu mîna, cu foile de hîrtie verzuie acoperit cu o scrisoare groasă. Acesta era cea-ce părinții nostri numiau cartea l o r d e r a ț i o c i n i u, memorandum în care își însemnau cheltueile și totodată evenimentele vieții domestice. Întreaga viață patriarhală a Toiré-ilor și a Lafroge-ilor, aici era relatată în mod naiv și zi de zi, pînă în ora în care domnișoara Lenette încetase de a scrie. Vieța petrecută a lui Germanin aici se desfășura din ora botozului seu.

Laurenția percurse lungile coloane de socoteli cu acel interes ferbinte, cu care cetise odinioară pe Valentina. I-se părea că

întră astfel mai adînc în viața bărbatului seu și, însuflețirea ce o avea la această lectură retrospectivă arăta mai bine decât tot ce s'ar pute spune, în cât era cuprinsă de dorința de a-și înjgheba de aici înainte cugetările și emoțiunile sale în ale lui Germanin. Erau încă multe pagine albe în registru. Laurenția îl închise în sertarul seu și, începînd din acel moment înscrise în el cheltueile casei.

Laurenția eșia rar. N'o vedeai decât Duminecele în biserică, la masa dela nouă ore. Naturalmente, orașul se preocupase de schimbările intervenite în casa celor doi Barbuni, mirosise a oare-care dramă intimă și făcî multe glose asupra straniului mod de viațuire a celor doi soți. Singur Delfin Nivard ar fi putut să deie lămuriri în privința acestui mister; dar' fiindcă nu se simția cu conștiința curată și fiindcă nu voia să se îngrijească de a renoi cunoștința cu asprul pumn al lui Germanin, își puse scăluș în gură și se mulțumî de a gusta în internul seu rîui ce-l făcuse. Obosiți de luptă, curioșii renunțaseră a căuta cheia enigmei și, când întemplarea conversațiunii aducea pe doamna Lafroge pe tapet, se mărgineau a da din umeri. Ea are o boală neagră, ziceau birfătoarele orașului, e destul de trist pentru bărbatul ei. Și rămăneau pe lângă atăta.

O boală neagră, într'adevăr. Cu cât treceau lunile, cu atât tinăra femeie își perdea mai mult curajul și paciența.

(Va urma.)

E o cunoscută axiomă, că acel popor care are o tinerime viguroasă, pătrunsă de jinduri sublime, de idealuri sănătoase, poate nădăjdui într-un viitor senin. Tinerimea asigură trănicia unui popor, ea este termometrul prin care se constată temperatura vieții fiziologice și psihologice a poporului.

Trebuie deci să ne bucurăm cu toții, dacă din manifestațiunile tinerimii de azi vom voi să concludem la aceste adevăruri. Veseli putem privi în viitorul acelu popor, care va avea o tinerime, ca a noastră! O mărturisesc aceasta sincer, și sunt sigur, că nimeni nu are să-i servească spre închipuire ci spre îndemnarea la muncă intensivă!

Dacă ținem cont de toți factorii, cari laolaltă constituiesc școala ce au cultivat și cultivă tinerimea, ca ea să poată întruni cerințele de mai sus, trebuie să scoatem — pentru actualitate — un factor de căpetenie la iveală care a lucrat în liniște și a produs deși nu tocmai cu belșug; acest factor este: activitatea în societățile noastre de lectură.

Societățile de lectură sunt asocieri sau instituțiuni culturale, numite „de lectură” întrucât ele prin lectură românească oferă tinerimii privilegiul de a-și dobândi cultura românească; cele mai multe nu se numesc însă „literare”, deoarece chemarea lor directă nu este de a face literatură, ci de a introduce pe membrii prin lectură în literatură românească. Societățile de lectură s'ar putea deci numi literare numai întru cât ele lucră întru susținerea, cultivarea și lărgirea limbii în masele tinerimii — între marginile posibile. Și aceasta este o chemare pe cât de nobilă pe atât de grea! Grea? De ce să fie grea chemarea de a-și cultiva limba cea dulce maternă, nu e asta cea mai elementară și mai firească datorie a fiecăruia? Așa este! Dar' numai acela, care a plătut în marea străinismului și îndeosebi în a străinismului odios cum este cel ungar, poate judeca, ce însemnează a-și cultiva limba acolo! Căci nu e vorba de a-și cultiva limba numai fiecare pentru sine, ci ea trebuie octroată și acelor, cari știu numai că le este limbă mamă, dar' nu o vorbesc, trebuie făcute plăcute sunetele și accentele românești și pentru aceia mulți, cari au fost lipsiți de privilegiul de a le cunoaște. E vorba deci de conservarea atâtor suflete, de readucerea lor la sinul poporului, a cărui numai cu numele au fost și ce-i mai greu, de a-i face și folositori neamului. Și aceasta este o nobilă dar' foarte grea misiune a societăților de lectură. A înțeles-o aceasta și dușmanul nostru nesațios, care vecinic ne pune restricțiuni înaintării noastre culturale, a înțeles atunci, când a dizolvat societatea de lectură „Julia” din Cluj. Sărmană „Julie”, cum și-a bătut infernalul joc de tine, cum a ris pe ruinele tale... măcar de-ar fi crepat de bucurie!!

Mulțumită dușmanului deci nu mai avem pe la academiile și universitățile din patrie decât o societate de lectură (excepție făcând de cele multe ale gimnaziilor și ale teologilor!). Aceasta este societatea „Petru Maior” din Budapesta. Tipul dar' sigur ea a tot progresat de 33 ani în continuu, achitându-se după puțință de datorițele sale față de neamul românesc, dându-i an de an tineri conștii, iubitori

de neam. De mult timp ea a trăit o viață tăcută fără de a se manifesta în afară, numai tinerii eșii din ea și vrafale de procese verbale erau dovezi existente. Dar' eată strălucirile, înregistrate de noi cu atâta plăcere despre această societate, ne sunt argumente vii, că în vinele ei pulsează sânge îmbelșugat, viață abundantă. Dorul de muncă ese deci din cadrul celor patru ziduri ale societății, ese din cadrul vecinic vorbitoarelor procese verbale, și se validează în publicul lipsit și el de aer românesc.

Ce este cauza acestui avânt al tinerimii? Nimic altceva decât ce mai sus am amintit, că tinerimea este regenerată, că ea e conștie de voințele sale, prin cari voește a influența asupra vieții poporului.

Am ținut de datorință a suleva acestea pentru-ca să arătăm publicului tinerimea în colorile frumoase ce astăzi se prezintă. Am făcut-o îndeosebi pentru-că o parte a acestei tinerimi, cei din Budapesta, a adresat de curând un apel publicului românesc, cerându-i ajutorul material pentru înlesnirea muncii. Fie deci articolul nostru un memento publicului nostru românesc.

Lupta în comitate.

Convocare.

Congregațiunea comitatensă fixată fiind pe 16 Decembrie st. n. a. c., prin aceasta convocăm conferința tuturor membrilor români pe 15 Decembrie st. n. în Arad „Hôtel Palatin” orele 4 după amiază, pentru a ne înțelege în privința unei acțiuni comune și solidare.

Interese mari, interese de viață ne impun datoria, ca să ne stringem rîndurile și să stăruim cu toate mijloacele legale și constituționale pentru introducerea unei administrațiuni juste și echitabile față cu populațiunea română, care formează majoritatea preponderantă în comitat.

Dela împlinirea acestei datorințe nu se va pute subtrage nici un Român din membrii congregațiunii, cari poartă interes de soarta poporului și iubirea de neam în inima sa.

Arad, 5 Decembrie n. 1895.

Cu deosebită stimă!

Vasilie Mangra. Aurel Suciu.

Petru Truța.

O întîmpinare.

Feleac, în Decembrie.

În numărul 246 al „Tribunei” s'a publicat un extras despre discursul alegerilor municipale în cercul Betleanului.

Ca unul, care deși abia de 3 ani nu mai pot să mă număr în ceata preoșimii a acestui cerc, mă simt îndatorat a reflecta la cele scrise următoarele:

Cu ce drept afirmă corespondentul, „că Români acestui cerc sunt desconsiderați”, „că vina o purtăm noi preoșii acestui cerc, căci sîntem fricoși ca iepurii?” Oare când și cine a văzut pe dl corespondent aruncându-se în luptă cu curagiul unui leu? (Tocmai zice

și el, că frica domnește pe acolo! Red. „Trib.”) Au nu 3 preoși din acest cerc au suferit cu resignațiune m. r. r. de 3 luni în pușcăriia Clujului? Pe acea vreme însă mi-se pare că d-ta, dle corespondent, erai mai mult iepure ca leu.

Dar' oare cu ocaziunea protestelor contra căsătoriei civile nu preoșii acestui cerc (în număr complet) s'au prezentat la adunarea din Dej, aducând cu sine mulțime de popor? Dar' apoi cu ocaziunea procesului Memorandului nu tot acești iepuri fricoși au dus cu sine popor la Cluj? Ba da! domnul meu, așa am fost atunci, așa sîntem și astăzi gata în totdeauna a sări acolo, unde interesul națiunii ne poștește.

Și acum, dacă cu ocaziunea alegerilor întemplate la 6 Noembrie nu am luat parte activă, vina nu noi o purtăm; căci pe lângă că nu am fost conchemați la o consfătuire, precum aceasta s'a întemplat în alte locuri, dar' apoi ce e mai mult, întreagă procedura s'a făcut în mod atât de șiret și ascuns, încât pot afirma, că aproape nime nu a avut cunoștință despre acea alegere, și dacă din întemplant unu sau altu s'a aflat pe acea zi în Betlean, aceasta se poate atribui mai mult împregiurării, că alegerea a fost fixată pe zi de măturie.

Publicațiunile în unele locuri au fost așiate pe părătele cancelariilor cu o zi sau două înainte de alegere, în alte locuri însă nici că le-a văzut cineva.

Eată dar' unde zace păcatul, domnule corespondent; nu în sinul preoșimii, unde d-ta vrei a-l căuta, ci chiar în administrațiunea politică a acestui cerc.

Nu așa s'a întemplat în celelalte comitate și cercuri, unde au învins Români, căci d. e. în comitatul Bistrița-Năsăud preoșimea s'a purtat foarte brav și Români au reușit la alegere biruitori, însă cum?

În cercul Șeului-mare dl avocat Tripon, ear' la Sângerul-român dl Ciuta au fost buni cărmături.

Au nu se cădea să se facă și la noi așa?! Ba cred că da! Comitatul nostru Solnoc-Dobăca cu capitala Dej dispune de un număr însemnat de bărbați devotați națiunii, și cine s'a aflat să-și ridice glasul în această privință? Nime, durere, nime!!! Sîntem din punctul de vedere național, cât se poate de rău organizați în acest comitat și acesta este un al doilea păcat; atribuit pe nedrept în spatele preoșimii a acestui cerc.

Nu este deci nici o virtute, ca unul pe altul să ne ponegrim în fața lumii, spunându-ne păcatele cu cari toți ne simțim înținați, ci consult este ca cu puteri unite să ne nisum la sana răul provenit din partea contrariului, precum este și în cazul de față; înaintând recurs în contra unei proceduri atât de ilegale.

Mihail Baciu,

preot.

Noue alegeri pentru congregațiunea la Ilia, Dobra și Petroșeni.

Comisia verificătoare a comitatului nostru și-a împlinit chemarea în chip vrednic de ea! Cercetând protocoalele despre alegerile s'au făcut în 5 Noembrie, ea a găsit de bine, în săptămâna trecută, să nimicească alegerile făcute în 3 cercuri. Dar' în ce fel de cercuri anume? În trei din acele cercuri, unde e

Românii s'au purtat mai brav! A nimicit alegerea dela Ilia, unde reușiseră numai Români, d. n. A. Păcurariu, I. Budoiu, Iacob Romul și A. Petroșeni; — pe cea dela Dobra, unde reușiseră 5 Români, d. n. A. Muntean, Dr. L. Petric, I. Morar, A. S. Păcurar, G. Oprea și I. Străin; — în urmă pe cea dela Petroșeni, unde reușiseră 3 Români, d. n. I. Andreici, V. Socol, I. Todoran și 2 străini.

Așa fiind porunca de sus, contra alegerilor din aceste cercuri, s'a făcut, din parte ungurească, „protest”, ca să poată fi nimicite. Nu s'au nimicit însă alegerile dela Rapolt, Poiu, Peștean și celelalte multe locuri, unde notarii și solgăbirele luau din mână oame-nilor ședulele și le puneau altele și fi siliau să le pună în urnă pe acestea! Nu, pentru-că aceste „liberale” și ungurești apucături, li-au scos din urnă pe oame-nii lor și nu pe cari li-ar fi dorit alegătorii. Și pentru aceasta alegerile în astfel de locuri au fost — „bune”! Bieții oame-nii nostri sînt atât de deprinși cu aceste voiniciii, că le par aproape lucruri cari așa trebuie să se întemple și nu altfel, încât ei nici au mai făcut proteste contra lor!

(„Revista Orăștiei”).

Din Făgăraș.

Făgăraș, 6 Dec. 1895.

În sfârșit după grele chinuri de două săptămâni și mai bine, pleșuviu munții ai Terii-Oltului, au avut earăși nefericirea, să vază nașterea a doi ridicoli șomlici politici și s'ermanii munți în amărăciunea lor adâncă și în năcăzul lor plin de o justă mânie, într-o noapte au albit de tot; ear' de rușine, văzând slăbiciunea și păcătoșenia unor oame-ni, — căroră ei odată le-a oferit poate binefăcătoarea lor umbră, — s'au as-us într'un gros vîl de gheață, ca să devină nesimțitori și nepăsători.

Și nici că se putea altfel, trebuie să zică toți, cari au avut nefericirea să se chinuiească cu cetirea celor două corespondențe dela Făgăraș, apărute în nrul 254 al „Dreptății” și în nrul 255 al „Gazetei”.

Bietul Cervantes, e de compătimit, că și-a greșit și timpul și locul nașterii, căci de ar trăi el astăzi în vechiul cuib al lui Radu Negru, (Doamne, pare că și-e rușine să spui, că aici a fost odată Radu Negru), și ar vedea pe cei doi nenorociți de corespondenți, cu bucurie ar exclama: „Ah! eată Don Chișot și Sancho Panza al meu în toată realitatea; tocmai cum mi-i-am închipuit eu!”

Nu-i vorba, ar fi cam prea mare măgulire pentru voinicosul de „J(uvete)” al „Dreptății”, și pentru amărutul de „sătean”, sau mai bine zis, pentru „baba dela sate” a „Gazetei”, (poftim tafas de două babel), asămănarea de sus, dar' de multe-ori îl ajunge pe om și laude nemeritate.

Te prinde mila de ei, s'ermanii, când îi vezi în ce ton desperat se bocesc și ce încercare sifică fac, să spele corbul și corbul naibei tot negru ca cărbunele rămăne.

Treaca încoace, fleanca încolo: adevărul tot adevăr rămăne. Și acela nici cu apucături perfide, nici cu întortocheri nedemne, nici cu atacuri copilărești, îndreptate pe ghicite contra unor persoane nevinovate, și nici cu frase goale băbești, nu se

poate slăbi, fie el cât de supărător și de dureros.

Faptele, onorabile J(uvete) și prin cinstită „babă dela sate”, faptele să vă bească, ear' nu palavrele d-voastre.

Constat, că nimic din faptele cuprime în corespondențele mele nu ați fost în stare să combateți, dovadă că acelea corăspund pe deplin adevărului, și prin urmare le susținem acum în toată întregitatea lor. Chiar corespondențele d-voastre sînt de altfel o nouă și lugubră dovadă, [despre decadența politică și slugăria unor oame-ni de pe aici, cari pre mulțumiți cu tristele atări de azi, gata sînt să sărute călcăiul ce-i lovește fără cruțare.

Nu este oare un greșos cinism a lua în apărare și păcatul național al dlor advocați români de aici, și cu deosebire al „famosului jurist” Dr. Micu, consilier intim al lui Guid. et consortes, — cari ca oame-ni independenți și se lasă „să cază în mreji”?

Calitățile individuale frumoase ale dlor vicar și activitatea sa pe terenul cultural-bisericesc, — nimenia nu a tras-o la îndoială precum a recunoscut-o aceasta și on. redacțiune a „Tribunei.”

Se aud însă nemulțumiri întemeiate cu activitatea politică și a dinsului și a celorlalți, care adevăr chiar și persoanele interesate îl recunosc și toți, cari se interesează de mersul lucrului din Făgăraș. Nu caracterul personal, ci activitatea publică s'a criticat, ceea-ce iertat este, buchiar datorie.

Cred, că este superfluu a mai accentua că ori-ce om liber de patimă și cu minte întregă, a trebuit să vază, că singurul scop al corespondențelor din „Tribuna” a fost, e prin ilustrarea vie și sbiciuirea imparțială a stărilor din Făgăraș, să se spargă odată îndolența păcătoasă de până acum, și o nouă acțiune plină de viață să se pornească, căci cu bocete de babă, ca ale bietului „sătean”, nu numai că lucrurile nu se vor îndrepta, ci din contră vor merge tot mai rău.

Este dar' o apucătură nedeamnă a dlor corespondenți, când prin întortochierea tendențioasă a adevăratei și evidentei intențiuni a corespondențelor publicate despre stările din Făgăraș în „Tribuna”, voește să tragă de pînă niște concluziuni de tot false, ca astfel să se bage zizanie între „tineri” și „betrâni” prezentându-i pe aceștia de „terfeliiți”, „dați la o parte”, „lăpădați(?)” și câte aiurări toate.

Este deci ridicolă manevra voinicosilor corespondenți, cari în lipsă de fapte se acață de funcționarii dependenți, și îi face pe aceștia responsabili pentru neactivitatea altora.

Ei bine, dlor, dela funcționarii dependenți și așa destul de persecutați așteptați d-voastră să conducă, să lucre și să se expună?

Frumos, foarte frumos lucru; drept vă spun, vă face cinstă!

Și cu atacuri nemotivate îndreptate în contra funcționarilor români, sperați să rectificați letargia oame-nilor chemați și datorii să lucre în interesul cauzei naționale!

Rău faceți, prea cinstiților!

Care din „conducători” de aici s'a interesat de alegeri?

George Lazar.

Disertațiune cetită la serata literară ținută în Cluj la 2 Noembrie 1895, de Valer Moldovan, stud. în drept.

(Urmare).

George Lazar a avut nefericirea comună la toți bărbații mari de a nu fi aprefiat îndestul decât numai târziu după moarte.

Se putezise deja crucea modestă de lemn dela mormântul lui, când comitele Carol Rosetti, fostul lui elev, trecând prin Avrig, îi ridică un frumos monument de marmură.

Se dase uitării până și memoria lui, ba puțin mai știa, că a existat vre-odată un George Lazar, când în anul 1873 un alt recunoscător elev al seu, Petru Poenar, îi ridică un monument mai neperitor și decât marmura, când adevărat ținându-și discursul de recepțiune în sinul „Societății academice române”, „Academia-Română” i-a făcut biografia și aprefierea activității lui.

Un al treilea elev al lui, Eliade Rădulescu, cu vre-o 3 decenii înainte, deasemenea își depuse tributul seu de recunoștință marelui seu dascăl, lăsându-ne date frumoase despre el în foaia sa „Curierul român”.

Nu am alt merit, dlor și doamnelor, decât de a fi bătut praful de pe anale și ziare și reviste vechi și de a fi cules și ordinar datele aceste prețioase, și nu am altă rugare decât ca ascultând cu paciență nepretenșiva mea lucrare să vă aduceți cu pietate aminte de apostolul și redășteptătorul Munteniei.

George Lazar s'a născut la 1779 la Avrig, un sat lângă Sibiu, din părinții George și Maria, cari aveau o mică moșioară liberă. El a fost cel mai mic dintre 5 frați, dar nu tot și înțelegerea în inteligentă. Vă-

zând tatăl rîvna de carte a băiatului i-a dat la învățătură la școalele săsești din Sibiu. Aici se distine într-atâta între colegii lui nemți, încât a atras atențiunea baronului Bruckenthal, care i-a luat sub protecțiunea sa. Terminând studiile la Sibiu, puternicul seu protector îl trimise la Cluj, unde termină cursurile filosofice și juridice. Dar' acestea nu erau de natură a-i potoli setea de știință și astfel el merse la Viena, unde ascultă mai multe cursuri physico-matematice. Pe vremea aceea Viena fu ocupată de trupele franceze și George Lazar încă i-a recrutat ca topograf în armata francesă. Lazar făcū aici praxă foarte bună în ale ingineriei, lucru care avea să-i fie mai târziu spre folos.

Eșind din armată, el se dedică cu tot zelul științelor teologice și luă doctoratul „sub auspiciis imperatoris”, ceea ce era și pe atunci ca și azi nu numai o mare distincție, ci și o raritate.

Înzestrat astfel cu cunoștințe și experiențe vaste, el se întoarse la Sibiu, unde la 1814 fu chirotonit de diacon și primi postul de catechet la seminarul candidaților de preoșie.

În curând el fu candidat ales episcop în Bănat, metropolitul s'ar însă, sub a cărui ierarhie sta atunci biserica gr.-or., nu i-a numit sub cuvânt și pretext, că „Românilor nu le trebuie episcop așa de învățat”, și în locul lui fu numit altul.

În Sibiu își inaugurase de fapt Lazar activitatea sa binecuvîntată.

Ca predicator la biserica din cetate, el începe a propovedi de pe amvon cu curaj și abnegațiunea proprie numai unui apostol. El începe să predice auditorului despre drepturile și datorițele cetățenești. Le spuse, că cetățenii în urma jertfelor de bani și de

sânge ce le dau statului, sînt în drept să pretindă dela acesta și oare-cari drepturi.

Să nu uităm însă, că aceste cuvinte le spunea pe la anul 1815, și să nu ne mirăm că a rosti astfel de vorbe pe acelea vremuri era o cutezanță ne mai pomenită dacă, nu chiar o crimă. Efectele publice cele rele nici n'au lipsit. Episcopul i-a provocat ca să nu mai vorbească în chipul acesta.

Caracter ferm și nenvîșat a se căsăli, Lazar va fi replicat ceva prea sincer episcopului, din care cauză s'a iscat între ei un conflict serios.

Urmarea acestuia a fost, că fu silit să meargă la Brașov. Aci făcū cunoștință cu logofeteasa Bercansea, și începu să deie instrucțiune copiilor acesteia, ca să-și poată asigura subsistența.

În curând apoi trece cu acestia în România la 1816. Înainte de a continua cu biografia lui, mai departe țin de trebuință să fac în câteva șire un tablou mic al stărilor din România, pe timpul când apare acolo George Lazar.

Eată ce scrie el însuși despre halul în care a sflat el Muntenia.

„Când am venit într'acest ales și de „D-zeu binecuvîntat pămînt românesc, ca să „samăn grăul cel curat și fără ne„ghină”, am aflat în acest pămînt o mulțime „de mărăcini, totuși nu mi-a trebuit prea multă „osteneală de a-i pute curăți, toți patrioții cei „adevărați dându-mi ajutor am putut foarte „lesne sēmăna grăunțele cele adevărate și ne„numerate, mii de flori străluciau pe holdele „române; eată atunci și mulțime de lăcuste „au venit, căutând ca sēmănaturile încă până „a nu aduc doritele fructe să le strice. La „aceasta nu mă pot mîm fost mîhnit, nu atîta, „căci știam că lăcustele nici-odată nu vin ca să

„dee rod, ci să mănânce sudoarea și osteneala „pămîntului, căt mai virtos, că tare m'am „încredințat, că unii din neamul românesc sînt „cu totul predați în limba grecească și mai „bucurosi zic „Karie elson” decât „Doamne „miluește-ne”.

Și într'adevăr așa era. Dominațiunea fanarioșilor, această plagă și blăstēm a neamului român își ajunsesse culminațiunea amenințând cu perire tot-ce era român.

Era timpul când sub sceul unui domn străin, care cumpărase tron la licitație lapădături din fanar sugău sângele și averta Românilor căd în sfatul terii:

Se adunau ca să s'admire
Bulgăroi cu ceafă groasă,
Grecotei cu nas subțire...

Eminescu.

Limba română era scoasă din școli ca o limbă necultă și străină, ear' în saloane la curte și în tot locul era la modă și îndrugau cu toții o grecească stricată.

„Și în această țeară avea nemuritorul George Lazar, se și desvoalte activitatea sa, aici avea el să samene „grăul bun fără ne„ghină”, ca din el să iese România liberă și independentă de azi”.

Sosit în România, Lazar face cunoștință cu Banul Costache Bălăceanu, logofet de țeară de sus. Prin vorbele sale însuflețite în curând câștigă simpatia acestui boer, care în mijlocul decadenței de atunci reprezenta chipul boerului vechiu nestricat de corupția timpului.

Luș rugarea lui Lazar, Bălăceanu, care era împreună cu cumnatul seu efor la școalele terii, stăruie lângă Vodă Caragea să înființeze o școală rom. superioară.

Caragea la insistența repetată a acestuia, aduse chestia înaintea divanului.

Aici avū să poarte Lazar o luptă grea și desperată în contra majorității, și mai ales în contra profesorilor greci dela școala din Măgureni. Nu-și puteau închipui luminații sfetnici ai lui Caragea, că si în limba română cea moșicească s'ar pute propune o știință mai înaltă ca filosofia sau ingineria.

Lazar își da toate silințele, ca să-i convingă despre contrarul. El le arăta, că terminii științei sînt necunoscuți la ori-și-ce popor, până nu cultivă științele respective. Le spunea că limba se desvoaltă și se îmbogățește conform trebuințelor prin derivări și comparațiuni, că bună-oară dacă Românul folosește cuvîntul opăcit, de ce să nu poată forma din el un termen nou „opac” s. a. m. departe.

Dar' zadarnice erau toate ostenețele lui Lazar, divanul nu înțelegea nu vrea, să înțeleagă argumentele lui. Ear' Benjamin, un dascăl grec, repeta ironic și profetia la fiecare argument cuvintele „ă genetai” nu va fi divan, s'a împărășit fără nici un rezultat. Lazar însă nu despera, el mai făcū o încercare, anume puse pe Bălăceanu să ceară dela stăpînire deschiderea unei școale române sub numirea: „de a scoate meșteri ingineri și d. „a învăța pe circovnicii ce veniau a se preoșii, slujba și datoriile preoștești”.

În fine după multă osteneală școala se deschide la 1818 în luna lui August, într-o clădire veche dela S. Sava. Solemnități și vorbiri avîntate au lipsit la deschiderea acestei prime școale românești din carare să răsără lumina pentru ca să lu-mineze în întunecatul românismului, și să conducă pe Români pe calea cea adevărată a progresului și a civilizațiunii. (Va urma.)

Nici unul. Aceasta o știu foarte bine domniile corespondenți, căci altfel ar fi eșit cu dovezi. Chiar și clubul s'a convocat la insistența celui tânăr dependent (funcionar) dela are „săteanul“ pretinde cerul și pământul, și când pe oameni independenți și scusi și pără cu mâinile și cu picioarele. Tot acel tîr a făcut toate propozițiile în ședința tubului, ceea-ce dovedesc și protocoalele luate la cercetarea dela pretură expunându-se și legeri, cum a fost acum la alegerea suplinoare din Mărgineni, unde solgăbirul l'a menințit cu gendarmii.

La Abonament lunar pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii — invită Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

CRONICĂ

Sibiu, 7 Decembrie n.

Dar' spuneți, vă rog, că în acțiunea ornită de dl deputat Dr. N. Șerban, contra uternicilor dela comitat spriginitu-l'a vre-un bătrân?

Susținutu-l-au Români? Nici decum. Pe când contrarii vîrsau ură și foc și bierau din toate părțile contra lui, blăjiniții Români, tăceau ca peștii în apă, pare-că aveau oți ouă în gură.

Chiar și aceia l-au lăsat în „Stich“, ari cu o zi mai înainte au aprobat și l-au mîbărbătat la acea acțiune.

Ca încheiere declar, că nu animosități ersonale m'au îndemnat să scriu acele corespondențe, liber sînt de așa ceva, ci sîmura dorință, că combatînd rîul în publicitate ă poată urma sanarea.

Cu mult mai mare plăcere aș scrie desre acte, cari înalță inima și te umple de bucurie, căci de amărfeiciuni sîntem peste ap. Corespondentul.

Adunarea generală

„Reuniunii femeilor române din Abrud și Abrudsat“, ținută în 3/20 Sept. a. c. (Urmare și fine).

2. S'a cetit raportul comitetului desre agendele acestuia dela adunarea generală ținută la 8/20 Sept. 1894 până în prezent, în care se vede, că comitetul în decursul acestui an, a ținut 7 ședințe, și că averea reuniunii a crescut la suma de 12.748 fl. 25 cr. pe lângă care mai este fundațiunea Zoe și Cornelia Cirlea, care se administrează separat și care se urcă la suma de 580 fl. 35 cruceri.

Acest raport s'a luat spre știință și s'a alăturat la protocol.

3. Rațiocinial aflându-se a fi exact și în ordine, s'a acceptat și d-nei casseriță Silvia Cirlea, s'a dat absolut, votându-se mulțumită.

4. S'a cetit bugetul pe anul 1895/96 propus de comitet și s'a primit întocmai, într'o sumă la intrate cu 841 fl. 65 cr. și la eșite cu 582 fl.

Pentru înscrierea membrilor noi și încassarea taxelor s'a ales o comisiune în persoana d-nelor: Letiția Stoica și Lucreția Adamovici și a dlui Ioan David și s'a suspins ședința pe 20 minute.

Peste 20 minute redeschizîndu-se ședința, comisiunea exmisă raportează, că s'au încassat dela doamnele, domnișoarele și domniile de față cu totul suma de 58 fl.

6. Venind la ordine alegerea comitetului, s'au realese cu unanimitate toate doamnele cari au fost în comitet, pe lângă cari s'au mai ales: ca membră ordinară doamna Letiția Stoica, și ca membre suplente doamnele: Cornelia Danciu și Silvia Popoviciu. Ear' ca bărbăți de încredere domniile: Alexandru Filip, Mihai Cirlea, Aurelian Danciu, Dr. Laurentiu Pop și Romul Furdui.

7. La propunerea comitetului de a se mai face unele reparaturi la casele donate Reuniunii, ca în acest mod putîndu-se închiaria partea din parter să se formeze un nou izvor de venit pentru reuniunea noastră, adunarea generală a decis, ca să se conducă un expert, să facă un preliminar și încă înainte de expirarea anului să se convoace o adunare generală extraordinară, în care apoi să se decidă în merit despre reparare.

8. La propunerea dlui Lăuce Ghiurcheșcu s'a decis, ca vorbirea de deschidere să se iee întreagă la protocol.

9. Pentru verificarea protocolului s'au ales doamnele: Letiția Stoica, Silvia Popoviciu și dl Mihai Cirlea.

10. Domnul Mihai Cirlea în numele celor prezenți a mulțumit doamnei prezintă pentru zelul, prudența, energia și abnegațiunea rară cu care a condus afacerile reuniunii noastre, și a rugat-o ca și pe viitor să binevoască a-și continua lucrarea cu aceeași prudență și însuflețire românească, urîndu-i cu toții „Să trăiască!“

11. În fine doamna prezintă mulțumind celor prezenți pentru viul interes și seriozitatea cu care au participat și la această adunare, a declarat adunarea generală de închisă.

Abrud, 27 Octomvrie 1895.

Alexandru Ciura.

Alegerea din Făget. Ni-se raportează, că la alegerea din Făget, ținută în 4 Dec. au fost o mulțime de popor românesc din cari chiar și — reverențele nu au lipsit. După proclamarea lui Graenzenstein, ceea-ce s'a efectuat la moment nefiind contracandidat, s'a împărțit alegătorilor prin juzii comunali câte 1 fl 50 și 2 fl. pentru trăsura. Numai din Bujor au fost 14 alegători din 21!! Sărmanii turmă ce nu ascultați de păstorii tîi, sărmani păstori, cari nu vă știți înfrîna destrăbălata turmă! Până când vom fi osîndiți să auzim tot triste știri!

Achitat. Din Alba-Iulia ni-se scrie, că bravul țeran Savu Oprisor a lui Ioan, din O. na, pe care l'a apărât la pertractarea finală, din Alba-Iulia, distinsul avocat Dr. Ioan Marciaș, și care a fost judecat de către tribunalul din Alba-Iulia la 21 zile arest, în urma recursului ce s'a înaintat în contra sentenței tribunalului, tabla regească din Cluj prin sentența nr. 2676/95 l'a achitat de sub acusa delicului de agitare circumscris în ș-ul 174 al codicelui penal.

Români și Sașii. „Kronstädter Tagblatt“ publică o corespondență din Codlea în care i-se scrie, că la întregirea comitetului comunal de acolo, Sașii au fost divizați în două partide, în Sași verzi și Sași bătrâni. Români însu compați, în număr de 107 alegători, au venit cu toții și au votat pentru cei 5 candidați români. Sașii, cari formează majoritatea mare a comunei, erau astfel periclități de a-și căpăta în fruntea lor un comitet românesc. Lute au înțeles însă situația și unindu-se de timpuriu au isbutit cu candidații lor. Purtarea Românilor ne face cinste!

Femeile din Hódmező-Vásárhely. Sub acest titlu scrie „Dreptatea“ următoarele: Din comuna curat maghiară Hódmező-Vásárhely zi de zi sesese știrile cele mai grozave despre moralitatea populațiunii de acolo. „Alföld“ din Arad primește dela corespondentul seu următoarele știri: Căpitanul poliției Póka cercetînd după o bandă de otrăvitori, a dat de o serie întreagă a casurilor de ucidere a copiilor mici. Soția unui Kleinbart Abraham a fost deținută, deoarece în casă la dinsa s'au aflat mai multe obiecte, cari sînt în legătura cu machinațiuni păcătoase. O droaie întreagă de femei au ajuns până acolo încît deținerea lor e așteptată în tot momentul. În cauza femeii Zsotér Juliana, deținută în sептmăna trecută, cercetările au descoperit deja un fapt îngrozitor. Femeia fără suflet trăia în concubinată cu un muncitor și simțindu-se din nou mamă, s'a decis să se scape de fetița sa nelegiuită de un an și jumătate. Sistematic o lăsa să flămânzească, o matrată, bătea și chinuia, ear' la 24 Noemvrie cu o lovitură aplicată în capul nenorocitei fetițe o omorî.

Capul fetiței a crepat în două, crerii îi stropiră padimentul odăiei, ear' victima căzu moartă la pământ. Cu sînge rece a mers bestiala mamă la medicul cercnal Weisz și l'a anunțat „casul de moarte“, la secționare însă s'a constatat omorul. — Pe piața cu ocaziunea unui tirg poliția a deținut două fete. Una se chiamă Gyarmati Iulia, cealaltă Conștos Iulia Ambele vindeau zua la ameazi otravă. Trase la răspundere ambele își contraziceau, ear' că de unde și-au căștigat otrava, nu au putut nici una, nici alta să deie deslușiri. — Poliția a mai făcut deșeperiri și în afacerea misterioasă a disparițiunii, încă în primăvară, a unei fetițe din institutul de caritate. Din Tisa a fost scos cadavrul unei fetițe de 6 ani. Cadavrul era ghemuit într'un sac și deoare-ce începuse a se doscompuce, a fost înmormîntat. Poliția a supus unui interogator pe fata Zsadányi Rozsi, care și-a elocut fatița sa de 6 ani în institutul de caritate, a adoptat-o apoi cu muncitorul Ródei Mihály și soția acestuia, dela cari într'o seară au dus-o astfel, că fetița nu s'a mai reintors. Poliția a eruat cauza aceasta și a descoperit toată crima, ear' criminalii vor fi predați în timpul cel mai scurt tribunalului.

Ce corupțiune teribilă. „Kultur-egylet“ unde ești?!

Vifor pe Marea-Neagră. Se anunță telegrafic din Viena, că în urma unui vifor teribil s'au întemplat în diferite porturi a Mării-Negre o mulțime de nenorociți. După-căt s'a putut erua până acum, s'au confundat cu totul vre-o 30 corăbii mai mici. Numărul oame-nilor înecați se urcă la 70—80.

Mare incendiu în București. Cetim în „Timpul“: „Azi dimineață (6 Dec.) se răspîndise știrea prin capitală, că teatrul Maican și întreaga aripă, unde erau mai înainte tribunalele sînt în flacări. Sute de oameni, de prin toate părțile Bucureștiului, alergară numai decăt la fața locului spre a se convinge de acest trist adevăr. Focul era încă în putere în vechia clădire, ear' teatrul Măican devenise aproape o ruină. E ceva serios, cum a putut să se consume cu atăta putere acea măreață și solidă clădire a teatrului Maican. Și tot atăt de curios e faptul cum a putut să iee foc o clădire ca aceea, încălzită eu calorifer și iluminată cu electricitate.

Din cercetările făcute reese, că probabil focul ar fi luat naștere la bufetul teatrului. Nu se poate ști exact ora, când a luat naștere focul. Teatrul a fost închis la orele 1 și la orele 3 tot teatrul și jumătate din vechia clădire erau în flacări. Focul s'a propagat cu o iuteală miraculoasă, numai în câteva minute, peste tavanul teatrului, s'a comunicat la scenă și s'a întins pe sub scenă, astfel că acea mare și frumoasă clădire nu era acum decăt un cuptor imens din care isbucenian în toate părțile nori de fum și limbi de flacări. În momentul când scriem aceste rânduri — orele 2 — focul arde încă înăbușit și cu greu va pute fi stîns până seara.

Pagubele sînt foarte mari, după unii ar trece de un milion. S'a distrus cu totul teatrul Maican, toate decorurile, mobilierul și mai toată vechia clădire, unde erau odinioară tribunalele. Amîndouă clădirile, atăt teatrul căt și casele din dreapta, sînt asigurate la societatea „Dacia“ pentru suma de 330.000 lei, ceea-ce, după spusele proprietarului, nu reprezintă nici a patra parte din valoarea.

„România Musicală“, revistă musicală-teatrală-literară, ce apare la București sub direcțiunea dlui Const. M. Cordoneanu, Nr. 22 din 15 Nov., a apărut. Întregul număr cuprins variat și interesant, amintim în-deosebi „Opera română“ de C. M. Cordoneanu și „Părerea lui Antonie Rubinstein asupra lui Wagner“.

„Vieța“, numărul dela 19 Noemvrie publică din peana dlui Al. Vlașuță o dare de seamă asupra romanului „Apărarea unui nebun“ de Svedezul Strindberg. Deasemenea publică o dare de seamă, mai scurtă, despre volumul din „Biblioteca pentru toți“ ce cuprinde lucrările regretatului nostru colaborator Ioan Popovici-Bănățeanu. Aduce apoi o novelă de I. Gorun, poezii de Artur Stavri, I. Colgiu, St. O. Iosif, ear' dl I. Găvănescu termină studiul d-sale asupra lui Gr. Alexandrescu.

Știre teatrală. Direcțiunea teatrului orașenesc ne roagă a face cunoscut, că de Luni în 9 l. c. va păși pe scenă, ca oaspe pentru mai multe seri, sərbătoria comic al teatrului privat ces. reg. „Carol“ din Viena, dl Julius Wittels. Știre binevenită pentru adoratorii musei vesele!

Posta redacțiunii.

Dlul I. Sacarn, preot în M. Scrii bine. Ni am încheiat însă discuția cu acea foaie și astfel nu se pot publica cele ce ni-ai trimis.

Din public.*

Ne fiind în stare a răspunde în parte, fiecăruia aducem pe această cale mulțumirile noastre adănci tuturor numărșilor prieteni și prietene, cari din incidentul dureros a rēposării scumpei și neitatei noastre copilte Viorică, au grăbit a împărtași sincerele condolențe și participarea lor la durerea noastră nemărginită.

D-zeu să-i rēspălească și să-i cruce de asemenea lovituri crude!

Dej, la 3 Decemvrie n. 1895.

Cu distincă stimă:

Dr. T. Mihali și soția

Recunoștință și mulțumită.

Astăzi la 28 Noemvrie a. c. s'a terminat și dat în seamă lucrul sēvirșit cu zugrăvirea bisericii gr-cat. din Ardan, care a reușit peste toate așteptarea.

De Ioan Baciu, preot din Șoimuș și dl Iosif Liuba, tinerul zugrav bisericesc ca asistent al dlui Baciu a secerat mari laude din partea poporului, pentru acest lucru pompos și au fost premiați.

Pentru care lucru vrednic de toată lauda curatorimea bisericească a decis a le aduce mulțumită și pe calea jurnalisticiei

Ardan, la 28 Noemvrie 1895.

Andreiu Palimeti, preot gr-cat.; Gregoriu Taloș, invetător; Vasile Odaie, curator primar; Pavel Andreuc; Primar; Ioan Negrea Artene, Ioan Mihalea Gavril, Ioan Costinea I. Ioan, Ioan Ursa, Ioan Pop.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea

MAI NOU.

Memoriile lui Taaffe.

Se scrie din Viena, că zilele acestea va apare de sub tipar Memoriile lui Taaffe, pe care singur decedatul bărbat de stat le-a scris și aranjat pentru tipar. Vor fi cu totul 20 coale.

Alegerile în România.

Dintr'o telegramă ce primim aflăm, că alegerile pentru col. I. de Camera se petrec în ordine. Opoziția își dă toată silința, ca în Cameră să poată pătrunde cel puțin câțiva dintre foștii miniștri conservatori. Măne va fi la Galați balota-giul între dl L. Catargiu și candidatul liberal.

Bibliografie.

Au apărut numeri 2 și 3 din al III-lea an al prețiosului jurnal „Amicul Progresului Român“ cu următorul sumar:

Din scrierile Maiestății Sale Reginei. — Cronica. — Agricultura. — Economia vitelor. — Avicultura. — Apicultura. — Viticultura. — Viticultura. — Finance. — Științe. — Etnologie. — Medicină Occultă. — Medicină Populară. — Industrie. — Industriile naționale. — Morile române etc. etc.

Suplementul literar. — Căștigul cel mare, nuvelă. — Copilul lăpădat, roman de actualitate.

Cele 24 fascicule anuale în mare format 8 pe două coloane, formează un foarte frumos volum de aproape 1200 pagine, avînd numeroase ilustrațiuni în Xilografie, Zincografie și Fototipie.

Jurnalul „Amicul Progresului Român“ este indispensabil tuturor ce locuiesc în orașe și la țeară.

Atragem atențiunea onor. nostri cetitori îndemnându-i a se abona la acest prețios jurnal.

Abonamentul 9 fl. pe an, pentru invetători și preoți 8 fl., plătiți înainte prin mandat postal la Administrație, 140 str. Țeranilor. București.

A apărut în editura librăriei Carol Müller: „Un an de luptă“ de A. Vlașuță, 248 pagine, prețul 2 lei 50 bani. Biblioteca pentru toți Nr. 22 Havier de Maistre: „Călătoria împregiurul odăii mele“, una din operele cele mai fine și vestite ale literaturii franceze, ear' de Ioan Popovici-Bănățeanu a apărut „Din vieța meseriașilor“. Novele admirabile ale unui talentat scriitor bănățean și unul din numerii cei mai frumoși și mai interesanți ai „Bibliotecii pentru toți“.

Din București primim o carte intitulată „Reprezentarea proporționață a minorităților“, studiu asupra sistemelor electorale de Dimitrie S. Nenițescu, doctor în drept și în științele politice, inginer hotarnic. Pentru cei, cari luptă pe terenul politic cartea dlui D. Nenițescu este o lectură instructivă și interesantă. Cartea deși mare, costă numai un leu.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș. Dela 5 Decemvrie n. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; sēcară fl. 3.60 până fl. 3.75; orz fl. —.— până fl. —.—; ovēs fl. 2.35 până fl. 2.50; cucuruz fl. 3.— până fl. 3.75; mazere fl. 5.— până fl. 5.20; fasole fl. 5.— până fl. 5.25; linte fl. —.— până fl. —.—; sēmēnță de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—; sēmēnță de in fl. 6.— până fl. 7.—; cartofi fl. 1.10 până fl. 1.50; mălaiul fl. —.— până fl. —.—; sēu brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de sēu turnate fl. 36.— până fl. 38.—; onsoare de porc 100 chl. fl. 70.— până fl. 80.—; slănină 100 chilo fl. 45.— până 70.—; săpun 100 buc. fl. 20.— până fl. 30.—; cânepă fl. 30.— până fl. 32.—; fēn fl. 1.80 până fl. 2.20; carne de vită chilo 40 cr.; carne de vițel 32 până 40 cr.; carne de porc 48 până — cr.; carne de oaie 20 până 24 cr.; ouē 3 cu 10 cr.

Călindarul zilei.

26 Noemvrie (8 Decemvrie) 1895.

Italian: Cuv. Alipie.

Gregorian: (+) Z. Năș.

Soarele: răsare 7.33 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Decemvrie n. 8 ore dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Values: 716.1, -3.9, -11.5, -4.3-12.2, 80.

Din țeară 7 Dec. n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria). Rows: Budapesta, Sibiu, Cluj, Orșova, Arad, Panclova.

Teatru orașenesc la Sibiu.

Duminecă, în 8 Decemvrie n. 1895.

La orele 3 după amezi:

„Niobe“.

Vodevil în 3 acte.

La orele 7 seara:

„Der Heiratsschwandler“.

Farsă cu cântări în 3 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Dec. n. 1895.

Table with 4 columns: Săminte, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilo. Rows: Grâu, Bănățenesc nou, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta“, Grâu de Alba-Reg., „Baclos“, Grâu ung. de Nord.

Table with 4 columns: Săminte, vechi ori noue, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilo. Rows: Sēcară, Orz, Ovēs, Cucuruz (porumb), Mei, Hrișcă.

Table with 4 columns: Mărci pe termen, Grâu, Cucuruz, Ovēs, Sotul, Prețul per 100 chilogr., Mărci pe termen, Prețul per 100 chilo. Rows: Sept.-Oct. Mart.-Apr., Maiu-Iun. Iulie-Aug. Iunie, Oct.

Table with 2 columns: Produse diverse, Sotul, Prețul per 100 chilo. Rows: Sēm. de trif., Lucernă ungurească, Oie de rap., rafinat, Uns. de porc, dela Pesta, Sălăniță, sventată, Sēu, afumată, Prune, alavon, nou, Licitar, Bănățenesc, Miere, brută, Ceară, galbină străcurată de Rosenau, Spirt, brut, Drojdițe de spirt.

Cursul pieții din Sibiu.

Din 7 Decemvrie n. 1895.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Cump. 9.3 vënd., Lire turcoști, 10.50, Imperiali, 9.62, Ruble rusești 100 k., 123, Galbeni, 5.65.

Bursa din Budapesta.

Din 5 Decemvrie n. 1895.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, 120.50, de aur ung. 4%, 98.25, ung. val. cor. 4%, 123.—, Împrumutul căilor ferate ung., 119.50, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), 100.50, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), 87.—, Bonuri rurale ung., 98.25, „ croate-slavone, 100.—, Obligatiune desp. regalilor, 100.—, Împrumut cu premiu ung., 140.—, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, 99.—, Renta de hărtie austriacă, 99.—, „ de argint austriacă, 120.—, „ de aur austriacă, 1010.—, Losurile austriace din 1860, 1010.—, Acțiunile băncii austro-ungare, 100.75, „ de credit ung., 100.75, Scrișuri financiare ale institut. de cred. și economii „Albina“, 5.71, Argintul Galbeni împărătești, 9.58, Napoleon d'ori, 59.05, Mărci 100 imp. germane, 121.—, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Din 5 Decemvrie n. 1895.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, 120.70, Renta „ v. c. 4%, 98.—, Împrumutul căilor ferate ung., 123.—, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), 119.50, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), 100.40, Bonuri rurale ung., 96.35, „ croate-slavone, 101.—, Împrumut cu premiu ung., 157.50, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, 147.—, Renta de hărtie austriacă, 99.55, „ de argint austriacă, 99.55, „ de aur austriacă, 105.80, Losurile austriace din 1860, 1013.—, Acțiunile băncii austro-ungare, 488.—, „ de credit aust., 241.—, Argintul Galbeni împărătești, 5.72, Napoleon d'ori, 9.60, Mărci 100 imp. germane, 59.05, Londra 10 Livres sterlingi, 121.—

Bursa de București.

Din 23 Nov. v. — 4 ore p. m.

Table with 2 columns: Renta rom. per 1875 5%, 100, Renta română amort. 5%, 97, Renta (Sculdverschreib.) 09, Oblig. de stat C. F. R. 6%, 100, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, 87, Împrumutul municipal 5%, 100, Scrișuri func. rurale 5%, 87, Scrișuri func. rurale 7%, 102, Idem urbane 7%, 87, „ 6%, 102, „ 5%, 87, Banca-Naț. (100 lei vers. Intr.), 1468, Soc. Dacia-Rom. (250 lei vēr.), 420, Soc. de Asig. Naț. (200 lei vēr.), 487, Soc. rom. de reasig., 118, Soc. de cou (250 lei vēr.), 100, Oblig. Cassei Pensionilor, 220, Agio.

Schimb.

Table with 2 columns: Londra 8 luni, cek, Berlin 8 luni, cek, Paris 3 luni, cek, Viena, cek, Agio.

Pentru redacție și editură

Proprietar:

20826/895 număr.

[3361] 2-2

Pályázati hirdetés.

Az 1895. év végével Szabvármegye választott tisztviselőinek megbízatása lejárván az 1886. évi XXI. t.-cz. 79. § a alapján a következő választás után betöltendő állásokra nyitok pályázatot:

1. Alispán 2000 frt fizetés, 400 lakbér, 300 frt utiállalány
2. főjegyző . . . 1320 frt fizetés 300 lakbér
3. I. aljegyző . . . 1100 " " 200 "
4. II. " " . . . 900 " " 200 "
5. III. " " . . . 750 " " 150 "
6. tiszt író . . . 1200 " " 200 "
7. pénztárnok . . . " " " " " "
8. ellenőr . . . 900 " " 200 "
9. árvászeki elnök . 1320 " " 300 "
10. 2 árvászeki ilnök egyenként . . . 1100 " " 200 "

11. a központi, százszebesi, szerdahelyi, szelistei, és ujejházi, főszolgabírák egyenként 1100 frt fizetés, 200 frt lakbér, 200 frt utiállalány, 100 frt irodabér általány és 100 frt irodaállalány.

12. 5 szolgabíró a fennebbi járásokba egyenként 800 frt fizetés és 150 frt lakbér. Az ezen állásokra pályázni ohajtók felhivatnak az 1883. évi I. t.-cz.-ben előirt minősítési okmányokkal ellátott folyamodványokat **f. évi december 16-áig** követlenül hozzámn benyújtani.

A vármegyénél jelenleg alkalmazott tisztviselők, mivel minőségük igazolva van, kérényüket okmányokkal felszerelni nem tartoznak. Nagy-Szeben, 1895 december 4-én.

Reissenberger,
alispán.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmmentală

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [416] 46-50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Nici când în vreață

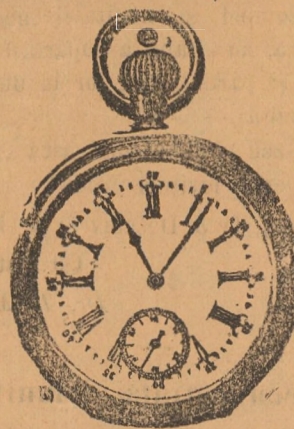
NU SE MAI DĂ

rara ocazie a pute cumpăra

numai pentru fl. 4.25

următoarea admirabilă colecție de mărfuri:

10 bucăți fl. 4.25

10 bucăți fl. 4.25

1 ciornic prima „anker-remontoir”, punctual cu garanție pe 3 ani;

1 lanț fin, imitație de aur, cu verigă de siguranță și carabin;

2 inele, imitație de aur, de cel mai nou fason cu briliante, peruzea și rubine imitate;

2 butoni pentru mangete, aur double mechanism prevetat;

1 frumoasă broșe pentru dame, fason de Paris;

2 butoni pentru cămașe (chemisett) aur imitat.

Toate aceste 10 bucăți practice costă laolaltă numai fl. 4.25.

Pe lângă aceste se mai dă gratis o surprindere deosebită, pentru-ca firma mea se fie pururea ținută în memorie.

Comandați repede, până când depositul mai e provăzut, căci o asemenea ocazie nici-când nu se mai întoarce.

Expediția se face la adresa ori-și-cui pe lângă rambursă.

Neconvenind, banii se restituie cu pre-venire, încât ori-ce risic este exclus pentru cumpărător. [2718] 4-6

Se procură singur și numai prin firma

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

Se află de vânzare la **Institutul Tipografic T. L. Albini, Sibiu**

Calendarul „Lumea Ilustrată”

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Debililor și bolnavilor

care sufer de stomac, plumăni, anemie, gâlbănare, răceală, tusă și răgușeală li-se recomandă

Berea sanitară de extract de maltă

a lui

JOHANN HOFF.

Almisa, 7 August 1895.

După încercarea mai multor soiuri de bere am constatat, că berea sanitară de extract de maltă a lui Johann Hoff este pentru cei debili și bolnavi cu mult mai bună decât toate celelalte fabricate. Vă rugăm deci să ne expediați 20 butelii bere de maltă și 1 chlg. ciocolată sanitară de maltă cu rambursă. Ne va face o plăcere a recomanda bolnavilor în toate localitățile din Dalmația preparatele d-tale de maltă.

Fratelli Sperax, proprietari și comercianți.

[2773] 4-5

Binevoii a-mi trimite o expediție bere sanitară de extract de maltă și 3 pachete bomboane de maltă. Am mai avut de acestea dela d-ta și preparatele d-tale de maltă au ajuns pentru mine aproape indispensabile.

Marcus Weiss.

Cele dintăiu și singur veritabile

Bomboane de maltă pentru piept a lui JOHANN HOFF

(Brust-Malzbombons).

Unice și neîntrecute contra tusei, răgușelii, răcelii și contra boalelor la organele de respirațiune.

Johann Hoff, furnisor ces. reg. de curte.

Viena, Graben, Bräunerstrasse 8.

Prospecte gratis și franco.

Localuri de vânzare în Sibiu: G. W. Grohmann, Jahn și Fii, Misselbacher sen.

Spre binevoitoare observare!

pentru

măcelari, furnisători de carne, posesori de casă și curți domnești

subscria fabrică de salam și unsoare, cumpără de azi înainte până în ultima Februarie 1896, carne de porc îngrășat cu cucuruz, fără cap și picioare, (greutatea cărnii pro bucată de cel puțin 40—50 chilo) plătită la Oxis, franco Mediaș, în toate cantitățile și cu cele mai bune prețuri plătibile. [3374] 1-4

Expedarea cărnurilor trebuie să fie totdeauna urmată de atestat medical, provăzut în regulă.

Guggenberger, Zakowsky, Ipsen & Comp.,

Prima fabrică de salam și unsoare cu vapor din Mediaș.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european-și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu imputernicit. Expedez deci ori-și-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerație de fl. 6.60 și anume:

- 6 cuțite fine cu tăiș veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru caou, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopăciță pentru zahăr pisat.

44 de bucăți laolaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai nainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tutora căroră nu le convine marfa. Nimeni să nu lase deci prilegiul acesta admirabil și să-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată cu

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[3098] 4-7

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Gólniczbany (comitatul Szepes).

Și cu a doua expediție a celor 2 garnituri admirabile sânt pe deplin mulțumit și le voui recomanda și altora.

Ferdinand Dulla, capelan.

Olmütz, 1 Maiu 1892.

Sânt foarte mulțumit cu expediția, care a întrecut pe departe așteptările mele.

Capitan Cz . . . comanda pieții.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

15 bucăți fl. 5.75

Adevăr!

Este neîntrecută și a făcut senzație în lumea întreagă

Colecția-Austria

constatătoare din 15 bucăți de giuvaere splendide

numai pentru fl. 5.75

un ciornic remontoir de aur fason

pentru buzunar

cu mechanism de precisiune punctual regulat (pe 36 ore) și cu cadran emailat. Capacurile foarte frumos ciselate sânt lucrate din nou inventatul aur fason, care nu se poate deosebi de aurul veritabil și nu-și poate perde nici-când lustrul de aur. Pentru mersul regulat al acestor ciornice remontoir dau în scris o garanție pe 3 ani.

- 1 lanț fin aur imit;
- 2 butoni de manșete, aur imit;
- 1 prea frumoasă broșe pentru dame;
- 3 butoni de cămașe, aur imit;
- 1 buton pentru gulere indoite;
- 1 ac fin de cravate;
- 1 etui pentru ciornicul de aur fason;
- 1 oglindă de buzunar în etui;
- 1 ac de blusă, aur fason;
- 2 inele de aur imit, cu briliante simili și rubine. [3111] 4-6

Toate acestea 15 bucăți de giuvaere admirabile împreună cu ciornicul de aur fason costă numai fl. 5.75.

Expediție pe lângă rambursă, neconvenind se restituie banii. Firma de ciornice:

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

4.6 4.6

SENSAȚIUNE

fac din nou inventatele ciornicele de buzunar goldin-remontoir originale de Genua cu capac dublu, mechanism fin de precisiune din nikel, și cadran emailat.

Aceste ciornice, mulțumită amestecului de metal specific și cu totul nou, chiar și de cătră oamenii de resort se pot cu greu deosebi de ciornicele veritabile de aur, atât ce privește înfășurarea, cât și lucrul nobil și artistic (gravagiu exclusiv de mână). Pentru ciornicele noastre de goldină oferim garanția cea mai sigură, că-și păstrează pentru totdeauna asemănarea cu aurul și că mechanismul este cu cea mai mare îngrăjire regulat și reparat. [3112] 4-6

Pentru mersul regulat se dă o garanție în scris pe trei ani.

Prețul pro bucată 6 fl.

La acestea un lanț de goldină cu carabin de siguranță în fason sport, marquis sau chirasă, preț pro bucată fl. 1.50.

La fiecare ciornic un etui gratuit de piele.

Goldina este un nou amestec american de metal în culoarea aurului, și nu e nici decăt numai auritură exterioară, ci aceeași culoare de aur străbăte întreg metalul și resistă celor mai mari strapăte.

A se recomanda prin depositul central

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

Pianuri, armoniuri, reparaturi și acordări

se execută în cel mai solid mod și se furnizează sub garanție de mai mulți ani de cătră

F. A. KAUFFMANN,

salon de pianuri și atelier de reparaturi, Sibiu, Piața-mică 13, Piața-Huet 13.

În deposit se află pianuri: „Belehradek, Reinhold, Raesse, Tintz, Tomaschek și Wlizek”, armoniuri: „Wilux și Wite, d. W. Kare”.

Orgă-armoniuri pentru biserici mai mici și capele asemenea se află în deposit. [2256] 26-32

3 medali de aur
15 de argint
12 diplome de
onoare și recu-
noștință.

Franz Joh. Kwizda.

de scutire

Prafurile Korneuburg

pentru nutreirea VITELOR ale lui KWIZDA.

Mijloc dietetic pentru cai, vite cornute și oi.

De 40 de ani se întrebunțează în cele mai multe grajduri, la lipsa de poftă de mâncare, mistuire rea, pentru îmbunătățirea laptelui și augmentarea laptelui dela vaci. [1793] 20-40

Prețul unei cutii 1/2 70 cr., o cutie 1/2 35 cr.

Să se observe bine
marca și să se
ceară exclusiv
fluidul de restitu-
țiune a

Depositul principal:
Farmacia cercuală
Korneuburg I. Viena.

Se capătă în
toate farmaciile
și drogueriile
din
Austro-Ungaria.

T. Liviu Albini.